

Franse Koormuziek

uit de vijftiger jaren

Het Nederlands Kamerkoor

Dirigent JOHN ALLDIS

Programma

1. Francis Poulenc
(1899 - 1963)	- Un Soir de Neige (1944),
petite cantate de chambre sur
des poèmes de Paul Eluard
2. André Jolivet
(1905 - 1974)	- Epithalame (1953),
pour orchestre vocal

p a u z e

3. Darius Milhaud
(1892 - 1974)	- A peine si le coeur
- Bois cette tasse
Uit: 'Six Sonnets', opus 266 (1949)
composés au secret par
Jean Cassou, nrs. III en IV
4. Olivier Messiaen
(1908)	- Cinq Rechants (1949),
pour 12 voix mixtes

Dit programma is mede voorbereid door Huub Kerstens.

Uitvoeringsdata en -plaatsen:

zaterdag 18 juni 1983 - Oud Katholieke Kerk	- Den Haag - - 20.15 uur
zondag 19 juni 1983 - Waalse Kerk	- Amsterdam - 15.00 uur

Frans koormuziek kort na de Tweede Wereldoorlog

Een blik op het programma doet vermoeden, dat hier sprake is van een confrontatie van twee groeperingen: "Jeune France" en "Les Six".

Jolivet en Messiaen waren immers de belangrijkste representanten van Jeune France, die zich in 1936 schaarden onder het banier van Berlioz, om de muziek meer diepte te geven na de oppervlakkige impulsen van speelse aard, zoals men die vond bij Les Six, waarvan de leden, onder wie Milhaud en Poulenc zich schaarden rond Satie. Alhoewel deze in het zelfde jaar van de oprichting (1920) toch duidelijk genoeg had gesteld, dat het zinloos was een Satie-School in te richten!

Het mocht niet baten, Milhaud confronteerde hem drie jaar later zelfs met een tweede Satie-School, genoemd naar woonplaats: "L'Ecole d'Arcueil" (Henri Cliquet-Pleyel, Roger Desormière, Maxime Jacob en Henri Sauguet).

De eenling Satie prefereerde kinderen boven volwassenen en schilders en dichters boven musici.

Ondertussen bleek Les Six geen coherent geheel te kunnen vormen.

Louis Durey bijvoorbeeld trok zich in 1921 al officieel terug en in de jaren dertig stelde hij zich geheel in dienst van de meest radikale, politieke groepering in Frankrijk. Maar in alle naslagwerken zal hij wel ten eeuwige dage een vertegenwoordiger van Les Six genoemd worden . . .

Jean Cocteau had de idealen van Les Six weten te formuleren: weg met 19de eeuwse gewichtigdoenerij en Weltschmerz, leve de wereld van het circus en de music-hall.

De vlotte stijl van enkele leden van Les Six lag zeker niet in het verlengde van het naturel vermengd met ironie, dat Satie zo ongrijpbaar maakte, zijn naturel ("Ik wilde dat ik wist wat voor muziek kinderen van vier jaar schrijven.") bleek eenvoudigweg niet te imiteren . . .

Zoals de combinatie Satie/Les Six niet zo vanzelfsprekend is, zoals de binding van de leden onderling oppervlakkig bleek, zoals daarmee de tegenstelling Les Six/Jeune France problematisch werd, zo is zelfs de controverse van de Oostenrijks-Duitse richting (expressionisme, onder controle gehouden door het twaalftoonssysteem) met de Franse, tonale "joie de vivre" een te gemakkelijke. De ontbinding van de tonaliteit vond immers ook al in het muzikale Impressionisme plaats en het is bekend dat Schönberg een groot respect koesterde voor de stijl van Milhaud, die hij verdedigde tegen aanvallen van zijn schoonvader Alexander von Zemlinsky, die Milhaud een onbelangrijk componist vond. Dáár was Schönberg het volstrekt niet mee eens! Ja, over slechte navolgers kun je anders oordelen . . .

Het minder gemakkelijk te karakteriseren werk van Poulenc verduidelijkt weer op een andere manier hoe complex een muzikale uitdrukking kan zijn. Trivialiteiten en banaliteiten zijn hem steeds voor de voeten geworpen, maar hij wist ook een heel bijzondere lyriek te ontplooiën, niet zelden in één en hetzelfde werk.

Dat Milhaud onderschat is, zal wel te maken hebben met het feit dat hij ongelooflijk gemakkelijk en veel produceerde, honderden werken, na 1930 schreef hij zelfs in een steeds hoger tempo.

Nog een ontmaskering van een te vlug opgezette redenering: Les Six zette zich af tegen Debussy, maar zowel Poulenc als Milhaud hebben bijna alles aan Debussy te danken. . .

Ook een Strawinsky en een Bartók zouden - naar eigen getuigenissen - zonder Debussy niet denkbaar zijn geweest. En na de Tweede Wereldoorlog wees Boulez - alhoewel hij de meest fanatieke vertegenwoordiger van de Schönberg/Webern School in Frankrijk werd - op Debussy, op diens boeiende conceptie van de muzikale tijd. Boulez en enkele anderen ontwikkelden uit de twaalftoonsmuziek van de Schönberg School de seriële manier van denken, aangereikt door Messiaen, die de verschillende componenten van de muziek, zoals het ritme, wist te verzelfstandigen. Maar diezelfde Messiaen had een broertje dood aan twaalftoons- en seriële muziek!

Het in hokjes plaatsen van componisten is geen gemakkelijke taak, maar vast staat, dat Debussy de grote figuur is achter de componisten die op dit programma prijken.

Voeg daarbij voor Poulenc en Milhaud de naam van Strawinsky, terwijl Jolivet nog sterk beïnvloed werd door de werkwijze van Varèse en wat Messiaen betreft: dat is een vreemde eend in de bijt, hij vond inspiratie bij vele culturen, in de eerste plaats door zijn hang naar een zo groot mogelijke verbreding van de ritmische oriëntatie. Oud-Griekse metra, de klankkleuren van Japanse en Balinese ensembles, de muziek van de Hindoes: je kunt je bijna afvragen: wat inspireerde Messiaen eigenlijk niet? Overigens heeft ook Jolivet zich door buiten-Europese muziek laten inspireren, bijvoorbeeld in een pianoconcert dat eerst "Equatoriales" heette en muziek verwerkte uit Afrika, het verre Oosten en Polynesië. Maar dat bleven "toevoegingen", Messiaen incorporeert technieken zodat ze een deel van de zijne worden. Zo heeft Jolivet in navolging van Varèse altijd belangstelling gekoesterd voor ongewone instrumentale (en vocale) mogelijkheden, maar dit dan altijd toegepast binnen de context van heel traditionele vormen en speeltechnieken. Hij was een man van de praktijk als muzikaal leider van de Comédie Française, schrijver van toneelmuziek uiteraard. Zijn muziek heeft altijd iets uitbeeldends- theatraals, vaak op-

zwepend. Messiaen is meer **inkervend** dan opzwepend: krachtsontplooiing op de vierkante millimeter als het ware!

Jolivet en Messiaen schreven veel vocale muziek, Jolivet werkte aan een onvoltooid gebleven opera en dat is precies waarmee Messiaen zich nu bezig houdt: hij componeert een opera over de heilige Franciscus van Assisi . . .

Poulenc was pianist, maar iedereen is het er over eens dat hij zich het meest indrukwekkend uitte in vocale muziek. Meer dan honderd liederen vloeiden er uit zijn pen, steeds op teksten van dichters die hij had gekend. Met de bariton Pierre Bernac gaf hij vele recitals, waarbij hij steeds een pleidooi hield voor minder bekende composities, niet zelden puttend uit een ver verleden. Het hoeft geen betoog dat hij als componist zich sterk ontwikkelde als een ook contrapuntisch, quasi-renaissancistisch, denker-in-muziek.

Het belangrijkste werk dat Poulenc gedurende de Duitse bezetting schreef was de "bevrijdings"-cyclus *Figure humaine*, naar een tekst van Paul Eluard, en ook de kleine kamercantate waarmee het programma wordt geopend is uit de oorlogstijd (1944), eveneens op een tekst van Eluard: "Un soir de neige" voor 6 stemmen of koor a cappella, korte stukken van tussen de 10 en 20 maten, heel plastisch en direct van uitdrukking.

Het vierde lied "La nuit le froid la solitude ...", moet van begin tot eind fortissimo klinken. Typerend is vooral de uitdrukking "pas sec" bij de sopranen op de hoge bes, 8ste maat. Het is duidelijk dat we hier wel heel ver verwijderd zijn van lolbroekerij en baldadigheid, waarmee men nog steeds de leden van Les Six pleegt te associëren . . .

De Deux Sonnets van Darius Milhaud op teksten van Jean Cassou dateren van 1949, typerend voor Milhaud's vloeiend buigzame lyriek is het fugato op het "A peine si le coeur": stijgende kwart, dalende kwint en nog eens een kwart omhoog en een kwint omlaag. Een soort van "jengelend" naturel wat inderdaad in de verte aan Satie herinnert!

Tegenover deze toch pretentieloze werkjes staan de machtige composities van Jolivet en Messiaen.

Messiaen en zijn organist-collega Daniel-Lesur, beiden in 1908 geboren, vormden met de iets oudere André Jolivet en Yves Baudrier de groepering Jeune France en wat in ieder geval al deze heren bond was hun hang naar het magische, naar rituele muziek, naar een sterk buiten-muzikale lading.

Die magisch- bezwerende uitdrukking hanteerde Jolivet vanaf 1935, titels als Danses rituelles en Incantations spreken voor zichzelf. Kenmerkend zijn de veelvuldige herhalingspatronen. Een uitdrukking die tijd nodig

heeft en het spreekt even vanzelf dat Jolivet's "Epithalame", een soort van grandioze symfonie voor 12-stemmig vocaal ensemble uit 1953 - overigens voorafgaande aan een "echte" eerste symfonie nog in datzelfde jaar geschreven - het langste werk op dit programma is.

Milhaud schreef de kortste werken, hij componeerde zelfs opera's van enkele minuten!

De titel van Jolivet's groots opgezette werk, een opdracht van de Franse Omroep en door "La Chorale de Madrigal de la Radiodiffusion-Télévision française" op een (bekroonde) plaats vastgelegd, verwijst naar een Griekse term: Epithalamion, een bruiloftslied dat in de antieke tijd door een koor vóór het slaapvertrek van de pasgetrouwden werd gezongen. Sappho, Theocritus, Catullus en anderen beoefenden de dichtvorm van het bruiloftslied, die zijn wortels vond in het volkslied. Jolivet heeft dit werk opgedragen aan zijn vrouw en het bedoeld als geschenk aan haar bij gelegenheid van hun 20-jarig huwelijk.

Maakt Jolivet gebruik van sonoriteiten als "Trap, Dla, Glam, Flap, Glap, Dlam, Glap, Ra, Ma, Cra, Mra, Tra, Gla "comme des percussions", die het instrumentale karakter duidelijk onderstrepen, Messiaen's "Cinq Rechants" voor 12 solostemmen zijn voor het grootste deel gebouwd op een denkbeeldige Hindoestaanse taal en zijn eveneens een zgn. "chant d'amour". Het koorwerk is een onderdeel van een drieluik over het Tristan- thema: de liefde die naar de dood voert. De liederen-cyclus Harawi (met Puruaanse reflecties) en de Turangalilla-Symfonie vormen de twee andere delen van de triptiek.

In de Turangalilla-Symfonie had Messiaen het idee van de "trois personnages rythmique" ontwikkeld: een verzelfstandiging van de ritmiek. In een versterking met steeds bijpassende dynamiek (Cantélyodjayâ) en ook nog timbriek in de vier etudes in ritmiek (1949-1950) beide voor piano, zette Messiaen de beslissende stap waaruit Boulez en de zijnen de consequentie trokken om naar analogie van Schönberg's toonhoogte-reeksen, daaraan ook reeksen voor alle andere componenten in de muziek te verbinden. De ritmische complicaties van Cinq Rechants verduidelijken waarom dit werk zo hoogst zelden geprogrammeerd wordt. Maar misschien wel het meest opmerkelijke bij Messiaen is, dat, ondanks de zeer ver gaande experimenten, hij er als geen ander in slaagt een groot publiek te boeien . . .

Ernst Vermeulen

UN SOIR DE NEIGE

Petite cantate de chambre

Francis Poulenc

1. De grandes cuillers de neige

De grandes cuillers de neige
Ramassent nos pieds glaces
Et d'une dure parole
Nous heurtons l'hiver têtue
Chaque arbre a sa place en l'air

Chaque roc son poids sur terre
Chaque ruisseau son eau vivre
Nous nous n'avons pas de feu

2. La bonne neige

La bonne neige le ciel noir
Les branches mortes la détresse
De la forêt pleine de pièges
Honte à la bête pourchassée

La fluïte en flèche dans le coeur
Les traces d'une proie atroce
Hardi au loup et c'est toujours
La plus beau loup et c'est toujours
Le dernier vivant que menace
La masse absolue de la mort

3. Bois meurtri

Bois meurtri bois perdu d'un
voyage en hiver
Navire où la neige prend pied

Bois d'asile bois mort où sans
espoir je rêve
De la mer aux miroirs crevés

Un grand moment d'eau froide a
saisi les noyés
La foule de mon corps en souffre
Je m'affaiblis je me disperse

J'avoue ma vie j'avoue ma mort

J'avoue autrui

1. Grote scheppen sneeuw

Onze verkleumde voeten duwen
Grote massa's sneeuw voort
En met een hard woord
Stoten wij tegen de koppige winter
Iedere boom heeft zijn plaats in
het heelal
Iedere rots zijn gewicht op aarde
Iedere beek zijn stromend water
Wij, wij hebben geen vuur.

2. De goede sneeuw

De goede sneeuw de zwarte hemel
De dode takken de angst
Voor het woud vol strikken
Tot schande voor het achtervolgde
beest
De vlucht met een pijl in het hart
De sporen van een vreselijke prooi
Door de vermetele wolf en altijd

Dreigt de zekere massa van de dood
De laatste overlevende.

3. Kwijnend bos

Kwijnend bos verloren bos bij een
winterse reis
Schip waar de sneeuw vaste voet
krijgt
Toevluchtsoord dood bos waarin ik
hopeloos droom
Van de zee met de gebarsten
spiegels
Een fataal ogenblik van ijskoud wa-
ter heeft de drenkelingen gegrepen
Mijn gehele lichaam lijdt er onder
Ik verzwak ik versnipper mijn
krachten
Ik beken mijn leven ik beken mijn
dood
Ik beken het anderen.

4. **La nuit le froid la solitude**

La nuit le froid la solitude
On m'enferma soigneusement
Mais les branches cherchaient
leur voie dans la prison
Autour de moi l'herbe trouva le ciel
On verrouilla le ciel ma prison
s écroula
Le froid vivant le froid brûlant
M'eut bien en main.

Paul Eduard

4. **De nacht de koude de eenzaamheid**

De nacht de koude de eenzaamheid
Ik werd zorgvuldig opgesloten
Maar de takken zochten hun weg in
de gevangenis
Rondom mij hoogopschietend gras
De lucht werd afgegrendeld mijn
gevangenis stortte ineen
De felle koude de tintelende koude
Had mij stevig in zijn greep.

Epithalame (1953)

André Jolivet

I

Ouvrons les portes de l'Amour
Par le verbe qui sied et par l'intonation juste
Fais un heureux jour sur les ailes de l'Amour
Toutes autour de toi notre sœur,
Oasis d'Amour, oasis de l'Amour
Fragile Psyché sœur au doux regard,
Petite sœur douce de regard,
Tu es pure et sage comme la tulipe
Pure est la tulipe, sage est la tulipe
Oasis, toutes autour de toi, toutes près de toi
Pour te chanter l'Amour
Aimée aux cheveux bleus, compagne purifiée
Aimée aux cheveux bleus, sœur purifiée
Aimée aux cheveux bleus, ointe d'essences et de parfums
Et d'onguents consacrés
Sœur vêtue de la robe de lin et d'un voile de nuages.
Oasis de l'Amour, frêle Psyché, ô pure et sage
Fleur d'Amour, oasis d'Amour
Aimée toute purifiée dans l'eau des cataractes

O fragile Psyché

Jeune fille, pour toi il y a des parfums des essences rares,

Il y a des guirlandes de fleurs pour tes brunes épaules

Il y a la musique et les chants pour ton cœur

Et pour ton esprit, le son

Il y a des danseuses virant dans l'air

Pour l'esprit de tes yeux

Pour ton esprit dans tes yeux

Fais un heureux jour, sœur,

Fais ce jour heureux, ô fragile Psyché, ô ma sœur,

Oasis d'Amour pour toi petite sœur et pour ton fiancé

Fais que ce jour soit heureux

Pour toi et pour lui qui ce jour soit heureux

Aimée toute purifiée dans l'eau des cataractes

Jeune fille éternelle dans les jardins de la pérennité

Jeune homme tu crées l'Amour par tes chants

Par nos chants, hommes, nous créons l'Amour

Par le chant par la voix par le rythme

Nous créons de l'Amour

A ta chérie assise auprès de toi et ses deux seins près de toi

Auprès de ses deux seins tu es en jubilation

Il y a ta chérie assise auprès de toi

Pour faire l'heureux jour

O mon frère au cœur en liesse, cœur, ami, en jubilation

Lotus pur dans les champs du soleil

Ton nom s'élève jusque dans la région des nuages

Ton nom je le crie, je le clame, je l'affirme

Frère éternel, ô toi frère dans les jardins pérennité.

II

Fille du souffle, eau vive, ô jeune fille

Psyché fragile tu souris de ton sourire

Parfum mystique des lys clairs de ton cœur

Tu souris à l'Etre qui doit t'éveiller

Rosée du prime matin de la vie

Clef d'or des rêves des nuits chaudes de nos espoirs

Dans tes beaux yeux illuminés d'Hyménée

Sourit la jeunesse éternelle, jeune fille éternelle
Au jardin de l'Amour
Mon corps a mai à sa belle âme
Soeur de l'azur clair, âme suave de l'éther,
Fille du souffle, eau vive, ô jeune fille,
Homme, homme, je t'ai cherché, je t'ai trouvé, je t'ai choisi
Homme, je t'ai nommé
Homme, tu seras l'homme de cette femme,
Tu seras l'éternel amant de ta divine amie

Cœur de ma mère
Celle qui avant toute création existait
Celle qui avant toute forme existait
Homme, homme, tu seras l'éternel amant de ta divine amie
Celle qui avant que tout être fût créé existait pour toi
Celle qui existait pour que tu existes
Quand il n'y avait rien, elle était
Quand le rien n'avait pas de nom, elle était
Quand régnait le chaos, elle était
Quand du chaos sortit l'ordre, elle était
Quand le destin n'existait pas, elle était
Quand le destin se révéla, elle était
Quand du chaos sortit l'ordre, elle était
Elle était avant toutes choses
Celle qui est pour que tu existes
Elle est pour que tu existes.
Certains ne l'ont pas vue et pourtant elle est.

Elle est à la droite, elle est à la gauche
Elle est ta droite et puis ta gauche
Elle est ton foie, elle est ton cœur, elle est ton front
Elle est ta nuque
Elle existe, soeur de notre azur clair
Présente dans ton oeil elle est lumière
Présente dans ton flanc elle est mouvement
Présente au ventre elle est chaleur
Présente dans la main elle est puissance
Présente dans ta gorge elle est feu
Présente en ta poitrine elle est source vive
Présente dans ton germe elle est toi-même
Elle est toi-même et tu es elle et elle est toi
Vous êtes les parcelles de la grande âme incandescente
Vous êtes deux, vous êtes un dans la béatitude de l'Amour
Alleluia

III

Au son de sa lyre Amphion bâtit la muraille de Thèbes
Au son de nos chants consacrés nous bâtissons la maison des époux
Dans l'oeil du Dieu caché
Deux et un; les époux habiteront l'oeil et le coeur de Dieu caché
Dans votre devenir vous avez la force de fécondation
Dans votre devenir il y a l'Amour que vous créez.
Puisque l'Amour c'est la vie
O couple vous créez l'Amour
Car l'Amour c'est la vie
Couple, cherche le plaisir dans le bonheur
Le bonheur dans le savoir
Le savoir dans l'équilibre dont l'ultime terme est Amour
Ainsi sera bâti le toit des époux
Dans l'oeil et dans le coeur de Dieu
O couple éternel dans le jardin de l'Amour
Dans la maison des deux époux
Ouvrons les portes à l'Amour
Ouvrons les portes d'Amour

A peine si le cœur

Darius Milhaud

A peine si le cœur vous a considérées,
Images et figures,
Que la succession des concerts fait durer
Plus que tout ce qui dure.

O mes belles amours dont les pays dorés
Reflètent la peinture,
Et déjà les adieux qui vont nous séparer
S'égalent à vos pures.

Eternités. Qui, ce sera l'unique fois
Que s'étranglant, nos voix loueront enfin vos voix
De ne jamais se taire.

Va, brisé-toi joyeusement, cœur désolé,
Car le plus démuné des mortels meurt comblé
D'avoir aimé la terre.

Jean Cassou

Bois cette tasse

Darius Milhaud

Bois cette tasse de ténèbres et puis dors.
Nous prendrons ta misère ainsi qu'une couronne
Et nous la porterons au jardin de la mort.
Alors toi, comme un somnambule qui frissonne,

Te glissant par la porte où ne passe personne,
Tu t'on iras cueillir le myrte au rameaux d'or.
Son éclat et celui de la rouge anémone
Dans la nuit rajeunie, te guideront au bords.

De la vraie vie et du pur accomplissement.
Là les songes sont sûrs, terribles et puissants.
Par le bleu matinal d'un éternel demain
Ils viendront tous à te recontre, âme guérie,
Et tu reconnaîtras, se tenant par la main,
Tes grandes sœurs: Amour, Liberté, Poésie.

Jean Cassou

Cinq Rechants (1949)

Olivier Messiaen

pour 12 voix mixtes

Opgedragen aan het vokaal ensemble Marcel Couraud

I

Introduction

hayo kapritama la li la li la li la ssaréno

Rechant

les amoureux s'envolent

Brangien dans l'espace tu souffles

les amoureux s'envolent

vers les étoiles de la mort

ha ha ha ha ha soif

l'explorateur Orphée trouve son coeur dans la mort

Couplet

miroir d'étoile

château d'étoile

Yseult d'amour

séparé bulle de cristal d'étoile mon retour

Rechant

les amoureux s'envolent etc.

Couplet

miroir d'étoile etc.

(Barbe Bleue château de la septième porte)

Rechant

les amoureux s'envolent etc.

II Couplet

Ma première fois terre terre

l'éventail déployé

lumineux mon rire d'ombre

ma jeune étoile sur les fleuves

solo de flûte berce les quatre lézards

et t'éloignant

Rechant

mayoma kapritama ssarimâ

Couplet

Ma première fois terre terre

l'éventail déployé

ma dernière fois terre terre

l'éventail refermé

lumineux mon rire d'ombre

ma jeune étoile sur les fleuves

Ha solo de flûte berce les quatre lézards

en t'éloignant

Rechant

mayoma kapritama ssarimâ

Coda

mano mano mano nadja lâma krita

mayo mayo mata kri

solo de flûte berce les quatre lézards

en t'éloignant

III

Introduction
ma robe d'amour
mon amour
ma prison d'amour
faite d'air léger
lîla lîla
ma mémoire
ma caresse
mayoma ssari mane thikâri

1er Couplet
oumi annôla oumi
sarî sarîsa floutî
trianguillo yoma
robe tendre
toute la beauté paysage neuf

Rechant
troubadour Viviane Yseult
tous les cercles
tous les yeux
pieuvre de lumière blesse
foule rose
ma caresse

2e Couplet
oumi annôla oumi etc.

Rechant
troubadour Viviane Yseult etc.

3e Couplet
oumi annôla oumi etc.

Coda
tous les philtres sont bus ce soir encore

IV

Rechant

Niokhamâ palalane soukî
mon bouquet tout défait rayonne
Niokhamâ palalane soukî
les volets roses
Oha amour amour du clair au sombre Oha

Couplet

roma tama ssouka rava kâli vâli
ssouka nahame kassou

Rechant

Niokhamâ palalane soukî
mon bouquet tout défait rayonne
Niokhamâ palalane soukî
les volets roses
Oha amour amour du clair au sombre Oha

Couplet

roma tama etc.

Rechant

Niokhamâ palalane etc.

Couplet

roma tama etc.

Rechant

Niokhamâ palalane etc.

Coda

roma tama
Ha mon bouquet rayonne

V

Introduction

mayoma kalimolimo
tes yeux voyagent dans le passé
mélodie solaire de corbeille courbe

Couplet

losangé ma fleur toujours philtre Yseult
rameur d'amour
fée Viviane à mon chant d'amour
cercle du jour
hayo hayo
foule rose
pieuvre aux tentacules d'or
Persée Méduse
bras tendu
l'abeille l'alphabet majeur

Rechant

fleur du bourdon tourne à mort
quatre lézards la grotte pieuvre et la mort
Corolle qui mord deuxième garde à manger d'abord

Reprise du Rechant

fleur du bourdon etc.

Couplet

losangé ma fleur etc.

Coda

mayoma kalimolimo
dans l'avenir

Olivier Messiaen

John Alldis

De dirigentenloopbaan van John Alldis begon in 1962 te Londen waar hij het John Alldis Choir oprichtte, dat weldra erkenning ondervond voor zijn vertolking van eigentijdse muziek. Het uit zestien zangers en zangeressen bestaande ensemble heeft sindsdien de nieuwe muziek over de hele wereld uitgedragen.

Nog in 1982 heeft het koor als eerste, uit de westerse wereld afkomstig, professioneel vocaal ensemble een concerttournee door China gemaakt. Daarnaast heeft het koor grote bekendheid gekregen door een groot aantal opera-opnames waarvoor het vele internationale prijzen heeft gekregen.

John Alldis is tevens, gedurende dertien jaar dirigent geweest van het London Philharmonic Choir - een functie die hij verleden jaar heeft opgegeven.

Momenteel is hij artistiek leider van de Groupe Vocal de France in Parijs. Onlangs heeft hij hiermee in samenwerking met het Orchestre National de Paris en het Ensemble Orchestral de Paris concerten gegeven.

Voorts heeft hij als gastdirigent een nauwe relatie met de Süddeutsche Rundfunk in Stuttgart.

HET NEDERLANDS KAMERKOOR

Het Nederlands Kamerkoor, dat internationale bekendheid heeft gekregen door Felix de Nobel, oprichter en gedurende vele jaren dirigent van dit onafhankelijke professionele ensemble, staat hedenavond/-middag onder leiding van John Alldis.

Sopranen

Adinda de Nijs
Mayke Suurmond
Tannie Willemstijn
Erica Grefe
Barbara Borden
Fredy Schweppe

Alten

Yvonne Benschop
Catherine Patriasz
Heleen Resoort
Myra Kroese
Gaudia Geijssen

Tenoren

Ad van Baasbank
Robert Coupe
Michiel ten Houte de Lange
Henk Vels

Bassen

Jelle Draijer
Jaap Dieleman
Harry van der Kamp
Lodewijk Meeuwsen
David Barick
Hans Pootjes

Voorts werken aan dit programma mee:

Sopranen

Camille van Lunen

Bassen

Eddy van der Meer

Contactadres: HET NEDERLANDS KAMERKOOR
Van Baerlestraat 138
1071 BE Amsterdam
Tel. 020 - 72.51.99